

FAQ Gevonden voorwerpen

Wat houdt het beschikkingsrecht over de zaak van de gemeente na zes maanden concreet in?

De gemeente heeft na afloop van de bewaartermijn van 6 maanden vier opties:

- Ze gebruikt de zaak zelf
- Ze verkoopt de zaak (via veiling)
- Ze schenkt de zaak aan een derde (bijvoorbeeld aan de kringloopwinkel)
- Ze vernietigt de zaak

Dient de verkoop een openbare verkoop te zijn?

De memorie van toelichting bij het nieuwe artikel verwijst naar een aantal artikelen uit het burgerlijke wetboek van Québec waar de modaliteiten van verkoop worden beschreven: de verkoop verloopt via veiling, die wordt gepubliceerd in de gemeentekrant, met vermelding van de aard van het goed en met aanduiding van de plaats, de dag en het uur van verkoop.

Omwille van de principes van transparantie en gelijke toegang moet aan een verkoop dus in alle geval voldoende publiciteit gegeven te worden (gemeentelijke website, lokale pers, sociale media...), dit met het oog op het bekomen van de best mogelijke verkoops prijs.

In principe wordt verkocht aan de meest biedende, ongeacht de toegepaste verkoopmethode.

Besturen kunnen op grond van het bovenstaande ervoor opteren op gezette tijden een verkoop te organiseren, al dan niet via veilingsite en kunnen daarrond dan ook een reglement opstellen.

Wat zijn “economische verantwoorde” opties waarover de wetgever het heeft?

Een definitie of verdere uitleg over deze term is niet terug te vinden in de memorie van toelichting bij de wet, dus hier kan je het beste uitgaan van de algemene definitie: de gemeente mag het goed niet aan dumpingprijzen verkopen, het moet dus om een redelijke prijs gaan, zodat de eigenaar die het goed eventueel toch op een later tijdstip komt ophalen een redelijke verkoopopbrengst kan verkrijgen.

Wie schat de waarde van de goederen?

In de praktijk zal het de aangewezen ambtenaar van de gemeente zijn die de waarde bepaalt. Dit kan hij/zij bijvoorbeeld doen aan de hand van vergelijkbare voorwerpen die op het internet worden aangeboden), of (als het op de eerste

manier niet lukt) kan hij/zij voor bepaalde zaken bijvoorbeeld beroep doen op een "expert" (voor een juweel een juwelier, een bril een opticien, een gsm een telefoonwinkel, enz.).

Stel: U vindt een aanhangwagen op een parkeerplaats op het grondgebied van uw gemeente en na veelvuldige navraag en communicatie dient er zich geen eigenaar aan. Hoe pak je dit als gemeente aan?

De gemeente kan dan overgaan tot verkoop van de aanhangwagen na zes maanden. Stel dat de eigenaar met een rechtmatige titel (zie cascade bewijs van eigendom, artikel 3.52 in combinatie met 3.23 en 3.24) zijn aanhangwagen naar aanleiding van de georganiseerde openbare verkoop ziet en deze terugvordert, dan kan deze indien de verkoop al heeft plaatsgevonden, de gelden van de verkoop terugvorderen en dit inderdaad gedurende vijf jaar.

De eigenaar van de goederen, die bij een uithuiszetting werden bewaard gedurende 6 maanden, mag gedurende 5 jaar na de uithuiszetting de verkoopopbrengst (kosten bewaring afgetrokken) terugvorderen. Wat als de goederen niet verkocht worden maar vernietigd?

In dat geval is er geen verkoopopbrengst, dus zal de eigenaar dan ook geen opbrengst kunnen eisen. De gemeente kan en moet de eigenaar dan niet compenseren.

Welke goederen vernietig je?

Dit wordt nergens concreet bepaald dus kan overgelaten worden aan de lokale autonomie. Vuile en onhygiënische goederen zullen logischerwijs vernietigd worden. Daarvoor hoeft je ook geen 6 maanden te wachten, deze kan je onmiddellijk vernietigen.

Goederen die niet van die aard zijn dat ze verkoopbaar zijn of bij verkoop niets zullen opleveren na aftrek van de bewaringskosten kan je ook vernietigen.

Wat houdt artikel 3.59. Gevonden zaken: oorspronkelijke eigendomsverkrijging concreet in?

Dit artikel gaat over de situatie waarbij iemand een schat vindt.

Een schat kan gedefinieerd worden als een zaak van waarde, dat verborgen is en per toeval werd ontdekt, waarvan niemand zijn eigenaarschap kan aantonen. Vind je een dergelijke zaak, dan wordt de eigendom ervan verdeeld: de helft komt toe aan de eigenaar van het roerend of onroerend goed waarin het werd gevonden, de andere helft komt toe aan degene die de zaak heeft ontdekt, maar wel op voorwaarde dat de ontdekker zijn aangifteverplichting voldoet. Uitgesloten van deze regeling zijn:

- De eigendomsverkrijging van archeologische vondsten
- De eigendomsverkrijging van zeevondsten (Wet op cultureel erfgoed onder water)

Kunnen er bewaarkosten worden aangerekend voor de gehele periode tot de eigenaar zijn voorwerp komt teruggeisen? Of enkel voor de periode dat het goed effectief bewaard is geweest? Voorbeeld: in januari 2021 wordt een voorwerp gevonden en bij de politie binnengebracht. In juli 2021 worden de gevonden voorwerpen naar de kringloopwinkel gebracht. Op 31 december 2021 komt de eigenaar zijn voorwerp teruggeisen. Mag de gemeente dan 12 maanden bewaringskost aanrekenen? Of enkel tot juli 2021?

De bewaarkosten kunnen redelijkerwijs enkel worden aangerekend voor de periode dat de gemeente effectief instaat voor de bewaring. Als het gevonden voorwerp verkocht is of werd weggeschonken, staat de gemeente niet meer in voor de bewaring en kan deze periode dus niet in rekening worden gebracht. Worden er echter nog kosten gemaakt om de eigenaar hierna op te sporen, kunnen die wél nog in rekening worden gebracht.

Welke rol speelt de politie volgens de regeling wanneer de gevonden voorwerpen worden afgegeven op een politiebureau?

De wet kent, net zoals dat was bij de Wet van 1975, het beheer van die goederen toe aan de gemeentebesturen en niet aan de politie.

In de memorie van toelichting bij de wet wordt immers bepaald dat het aan de gemeente in het algemeen is om een dienst in te richten waarbij de aangifte kan gebeuren en wordt er in de artikelen niet uitdrukkelijk verwezen naar de politie. De aangifte kan dus bij de politie, maar kan ook bij een andere dienst, vastgelegd door de gemeente, gebeuren. Dit geldt ook voor schatvinding en voor het vinden van zaken die aan niemand toebehoren.

Dat de politie hoogstens kan instaan voor het opnemen van de aangifte, wordt bovendien herhaald in de richtlijnen tot het verlichten en vereenvoudigen van sommige administratieve taken van de lokale politie. Daar wordt verwezen naar de oude Wet van 1975, maar deze kan – gezien de inhoud van de memorie van toelichting van de nieuwe regelgeving – getransponeerd worden op de huidige regeling. Een richtlijn stelt dat de lokale politie, in het kader van het voorkomen van diefstal en heling, en van het opsporen van gestolen voorwerpen, de aangiften van verloren voorwerpen opneemt, en de verloren voorwerpen in ontvangst neemt met het oog op het signaleren ervan, waarna zij de voorwerpen overhandigt aan de gemeentelijke overheid die instaat voor het verder beheer ervan.¹

---

¹ Zie ook Vraag nr. 295 van mevrouw de volksvertegenwoordiger Julie Chanson van 01 februari 2021 (Fr.) aan de minister van Binnenlandse Zaken, Institutionele Hervormingen en Democratische Vernieuwing

Nog meer vragen?

Misschien kan je het antwoord wel terugvinden in:

- Het stroomschema
- Het modelregister voor gevonden voorwerpen